

אורות השבת

גליון מס'
1153

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

מנהל מערכת
הרב אברהם טריק

גליון חג החנוכה
שבת ראש חודש

פרשת השבוע
מקץ

עורך
הרב עוזיאל אדרי

מתורתו של רב העיר מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

מסירות נפש (חנוכה)

לְעֵתִיד לְבֹא כָּל הַמּוֹעֲדִים יִהְיֶה בְּטָלִים חוץ מִחֲנֻכָּה וּפִּזְרוֹס (עֲטֵרַת זָקֵנִים או"ח סימן תרעו ומגיד מישלים פ"ר ויקהל)

נודע בשערים מאמר חז"ל המופלא: 'לעתיד לבא כל המועדים בטלים חוץ מחנוכה ופזרוס'. ועיין להרב עטרת זקנים (או"ח סימן תרעו) שמצא סמך לזה מתוך מטבע הברכה שאנו מברכים בחנוכה, וזה לשונו: 'מה שאנו מברכים להדליק נר של חנוכה מורה על העתיד, כמו שדרשו חז"ל כל המועדים בטלים חוץ מחנוכה ופזרוס, וכמו שדרשו חז"ל על מזמור שיר ליום השבת לעתיד לבא ליום שכולו שבת', עכ"ל. וכבר תמחה המפרשים, היאך כל המועדים יהיו בטלים לעתיד לבא. ובמה נשתבחו חנוכה ופזרוס יותר משלושה רגלים שבתורה, עד שהם אינם בטלים לעולם.

ועוד מדוע בחנוכה ופזרוס אנו מטביעים את חותמנו של הנס על מנהיגי אותו הדור: 'בימי מתתיהו בן יוחנן' 'בימי מרדכי ואסתר', ואילו בשאר רגלים פסח סוכות ושבועות, אין אנו כורכים את נס יציאת מצרים עם מנהיגי אותו הדור ואין אומרים 'בימי משה ואהרן'. וכי במה נשתבחו מתתיהו בן יוחנן ומרדכי ואסתר, יותר ממשה רבינו ע"ה אשר הוליך את העם במסירות נפש עלילתו יותר מארבעים שנה. ואילו 'אפילו בסיפור יציאת מצרים הערוך בהגדה של פסח, השמיט המגיד את שמו של משה רבינו ע"ה. **וכאז** יש לנו להתבונן, אודות קדושת הר סיני (שמות יט, יב-ג): 'והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו, כל הנוגע בהר מות יומת. לא תיגע בו יד כי סקול יסקל או ירה אדם בהמה אם איש לא יחיה'... ומול קדושת ההר הזה, עולה לפנינו גם קדושת הר המוריה מקום בית מקדשנו ותפארתנו שיבנה במהרה בימינו. וראה זה פלא, דוקא 'הר סיני' אשר נתפרשו בו מצוות מפורשות ואזהרות שמורות בתורה, קדושתו היתה רק לשעה, שהרי מיד אחר מתן תורה נסתלקה ממנו קדושתו ועד עצם היום הזה יכול כל אדם לדרוך בו כף רגלו. ואילו 'הר המוריה' קדושתו היא קדושת עולם, ועד עצם היום הזה אנו מזהרים על קדושתו בחיוב כרת.

וכעין זה ממש, יש לנו להעיר אודות המשכן וכליו. דהנה מודעת זאת שהמשכן על כל כליו לא חרב, אלא נגנו בשלמותו. מה שאין כן גבי שני בתי מקדשנו, אשר בעוונותינו הרבים חרבה עירנו, ונשרף היכלנו, טירתנו היתה לשמה ויפי אדמתנו לזרים כוחנו לנכרים לעינינו עשקו עמלנו... וגם הכלים שנתורו ממנו נבזזו בידי זדים. והלב משתומם, במה גדול כוח קדושת המשכן יותר מקדושת בית המקדש.

ברם דוקא חיבור ארבעת הקושיות הללו, יוביל אותנו למפתח ביאור הענין. שכן הצד השווה שבכולם הוא, 'מסירות נפש', והנקמה במטבע של מסירות נפש קניינו קנין עולם וקדושתו קדושה נצחית שלא תתבטל לעולם.

ובזה יאירו ארבעת העניינים שלפנינו, דבר דבור על אופניו. ראשית, יש לנו ביאור בתעלומת דברי רבותינו במ"ש 'לעתיד לבא כל המועדים יהיו בטלים חוץ מחנוכה ופזרוס', שנס חנוכה ופזרוס הם באו לעולם אלא לאחר מסירות נפש עלילתו: כך היה בחנוכה כאשר מתתיהו בן יוחנן ובניו הובילו את העם למלחמה על קודשי ישראל בחירוף נפש של מעטים מול רבים וחלשים מול גיבורים, וכך היה בפזרוס כאשר מרדכי ואסתר כינסו את כל היהודים בצום ותענית שלוש ימים לילה ויום. מה שאין כן נס יציאת מצרים, שהיה כולו אתערותא דלעילא בלא כל אתערותא דלתתא. ועל כן, לעתיד לבא כל המועדים יהיו בטלים, מפני שאין לנו בהם שום חלק ונחלה. אולם חנוכה ופזרוס, אינם יכולים להתבטל לעולם, מפני שקניינם הוא קנין עולם וקדושתם היא קדושה נצחית. וכן מבואר בזה, מדוע רק בחנוכה ופזרוס אנו כורכים את הנס עם מנהיגי אותו הדור. שכן הם אלו שעוררו את העם, והובילו להשראת הנסים הללו לדורות עולם. וכמו כן יובן בזה, במה גדול כוח קדושת 'הר המוריה' יותר מקדושת 'הר סיני'. שכן קדושת הר המוריה באה לעולם, בעקבות מסירות נפש של אברהם אבינו ע"ה אשר עקד בו את בנו על גבי המזבח, ועל כן קדושתו היא קדושת עולם. מה שאין כן גבי הר סיני, שנבחר על ידי הקב"ה להשרות בו את קדושתו לשעתו. וכן מבואר בזה, במה גדול כוח קדושת המשכן, יותר מקדושת שני בתי המקדש. שהרי המשכן על כל כליו, נבנה על ידי הציבור 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה... ועשו לי מקדש... ועשו לי מנורה... ועשו לי שולחן'... (שמות כה, ב). ועל כן, קניינו הוא קנין עולם ובדין הוא שלא יחרב אלא רק נגנו על כל כליו, מה שאין כן לגבי שני בתי המקדש.

וזהו מוסר השכל וחזק גדול, לכל משברי הזמן ומצוקות העיתים. והוא שידע האדם, שכפי מידת הסבל והצער, כך היא מדת נצחיות הקניין - הן לענין עמלה של תורה והן לענין קנייני המצוות ועבודת השי"ת, וזה שאמרו 'לפום צערא אגרא!'

אמ"ק סיכ"ו "אורות פסל"ה

דבר יו"ר המועצה הדתית

אור החנוכה וחלומות יוסף

פרשת מקץ מתחילה ביציאתו של יוסף מן הבור והפיכתו למשנה למלך מצרים, לאחר שפתר את חלומות פרעה. **סיפור יוסף** הוא סיפור של היסטוריה וגאולה האור האמיתי של יוסף, צדקתו וחכמתו, היה חבוי בכלא, אך יצא לאור ברגע הנכון. זהו החיבור לשבת חנוכה. חג החנוכה מסמל את ניצחון מעטים על רבים ואת נס פך השמן. זהו ניצחון שהתחיל מתוך היסטוריה - מעטים שהתחבאו ונלחמו בחושך (התרבות היוונית והגיריות). הם הקרינו אור קטן של אמת שהצליח לגרש את החושך הגדול. **יוסף מלמד אותנו** שגם כאשר אנו נמצאים "בבור" או בחושך, האור הפנימי שלנו האמונה והצדק - נשארים חזקים. כמו חנוכה, האור יוצא לבסוף בגאון. שבת חנוכה מעניקה לנו את הכוח לקדש את הטבע והחול, להאמין שהנס נמצא גם בתוך חיי היומיום.

בברכת לבית אלק ואקובך

עופר כרדי

יו"ר המועצה הדתית באר שבע

דבר העורך

ניסים ונפלאות

'שבת חנוכה ור"ח טבת' מוציאים ג' ספרי תורה, מעלתו כשמחת תורה ששערי שמים פתוחים. כתב בשו"ת 'עטרת פז' ראש חודש טבת יום לידת ופטירת רבי מאיר בעל הנס. והילולת אברהם אבינו 'תקבר ב'שיבה ט"ו' ראשי תיבות "טבת", "במה אדע" ראשי תיבות "מ'איר בע'ל ה'נס א'להא ד'מאיר ע'נני". כתב 'הבן איש חי' מנהיגו להדליק נר לכבוד רבי מאיר בעל הנס ברי"ח טבת. **המהרש"א** אומר 'אלהא דמאיר ענני' היינו אלהא דמאיר לנו בנס חנוכה. **ר' שמשון מאוסטרופולי** אומר 'אלהא דמאיר ענני' פעמיים, כמניין הקליפות שמכניעים ב'טבת'. סגולה לישועה **מהבעל שם טוב הקדוש** יאחז בידו ח"י פרוטות לצדקה ויאמר ג' פעמים 'אלהא דמאיר ענני' כשם ששמעת את תפילת עבדך מאיר ועשית עמו ניסים ונפלאות, כן תעשה עמדי ועם כל עמך ישראל הצריכים לנסים נסתרים וגלויים.

בברכת לבית אלק ואקובך

הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

וקי"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	מקץ
הפטרה:	רוני ושמחי
ופסוק ראשון ואחרון מוהמים כיסא, ופסוק ראשון ואחרון ממזרח חודש	
כניסת השבת:	16:23
יציאת השבת:	17:14
רבנו תם:	17:47

קידוש לבנה "לאשכנזים"

החל מליל רביעי אור לד' טבת

סוף זמנה מוצ"ש פרשת ויחי עד שעה 20:23

אורות הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
מחלקת הכשרות

אזהרה שיווק קובנה חלבית

לאחרונה החלו יצרנים לשווק קובנה
במתכונת חלבית
המכילה חמאה או מוצרי חלב
היות והציבור רגיל בדרך כלל שקובנה
היא מאפה פרווה.

יש לנקוט משנה זהירות כדלהלן:

1. חובה לברר עם המשוגיה כשרות
האם הקובנה היא פרווה או חלבית ?
2. יש לקרוא את סימון הכשרות
המופיע על גבי האריזה - חלבי / פרווה.

יה רצון אל תצא תקלה ממח ידיו
ואל תיכא חלילה באיסור חמור אל בשר וחלב.

ישנן סופגניות עם מילוי/ציפוי חלבי הדומות מאד לסופגניות פרווה
לכן יש להקפיד ולברר האם הסופגניה היא פרווה או חלבי
נדי לא להיכשל באכילת בשר וחלב

יש לשים לב!

בסופגניות החלביות ישנן כאלו עם אבקת חלב נוכרי

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
מחלקת הכשרות

דרושים משגיחי כשרות

לעבודה מיידי

בעלי ניסיון למשרה מלאה/לחצי משרה

לפרטים יש לפנות למחלקת הכשרות 08-6204026

או במייל: y0527681143@gmail.com

או למנהל מחלקת הכשרות

הרב יעקב אטלן 054-9210545

אורות הפרשה

התגברות השכל האנושי

אומר הרבי אמרו רז"ל **במסכת שבת** (כא, ב). "טימאו כל השמונים שבהכל". השכל של הנפש הבהמית, השכל האנושי, מתגבר כל-כך עד שהוא מטמא את החוכמה, בינה ודעת שבנפש; היינו שאי-אפשר להשיג ולהרגיש השגה אלוקית, בעוד עניינים גשמיים מבינים היטב. העצה היא "פך אחד של שמן", שממנו מאירים את המנורה של "נר ה' שמות אדם".

לעורר זכרונות

רבי משולם פייש סג"ל לאווי האדמו"ר מאטש זיע"א, נהג בכל שנה, בשעה שהיה מכין את נרות החנוכה, לשאול את שמשו: "כמה נרות מדליקים היום?". השמש היה משיב, "אתמול הדליקו כך וכך". הרבי היה חוזר ושואל, "אבל כמה מדליקים היום?", והשמש היה עונה: "מחר ידליקו כך וכך". בשום אופן לא רצה לומר את מספר הנרות לאותו יום. הנוכחים היו מתפללים לפרש המחזה, שהיה חוזר ונשנה מדי ערב. הם הכירו את השמש וידעו שהוא איש פשוט מאוד, וכנראה הוא מתבלבל בין ספירת העומר, שבה לא אומרים את מספר הימים קודם הברכה, לבין נרות החנוכה. האדמו"ר מטאש הקודם הסביר שכוונת סבו הייתה לעורר זכות מלמעלה קודם הדלקת הנרות, להראות עד כמה יהודי הוא ירא שמיים, הנוהר שלא לעבור על מה שנראה לו, אמנם בטעות, שהוא נגד ההלכה.

בימים ההם בזמן הזה

אומר **רבי לוי יצחק מברדיצ'ב** זיע"א כשאנו אומרים 'בימים ההם בזמן הזה', אכן הכ' וונה לזמן הזה ממש. בימים האלה מתעוררים מחדש אותם ניסים שנעשו לאבותינו בימי החנוכה.

רמזי חמפה

כתב ה'**חנה דוד'** לעולם שבת פרשת מקץ חלה בחנוכה. בפרשה זו יש רמזים לחנוכה: הפרות דקות הבשר אכלו את הפרות הבריאות, והשיבולים הדקות בלעו את השיבולים המלאות. גם בחנוכה נמסרו הגיבורים ביד החלשים.

סיפור בראשי תיבות

'ויהי מקץ שנתיים' (מא, א) אומר **'גהות מרדכי'** רמז לחנוכה, **'ויהי מקץ שנתיים'** ראשי תיבות **'ו'יבנת י'והנן ה'יחיד י'וונים מ'בית ק'דשנו וצ'יוונו ש'נדליק נ'רות ת'מני א'יומי מ'חנוכה'**.

חודש, מילה, שבת

'ויהי מקץ שנתיים' (מא, א) אומר **'הבני יששכר'** **'חמשה'** ראשי תיבות **'ח'ודש, מ'ילה, ש'בת'**. על שלוש מצוות אלו גזרו היוונים ורצו לבטלן.

מילה וחמפה

בהפסדת השבוע קוראים **'ויהנה מנורת זהב כולה וגלה על ראשה'** אומר ה'**עיסורי תורה'** **'וגלה'** בגימטריה **'ארבעים וארבע'**, כמספר נרות החנוכה, עם השמשות. הפרשה פותחת ב**'ויהי מקץ'**, וכל מקום שנאמר **'ויהי'** אינו אלא לשון צער. ראשיתה של הפרשה כולה צער - צערו של יוסף בבית האסורים, צערו של יעקב, צערם של השב"טים. גם סיפור חנוכה מתחיל כך - **'כשעמדה מלכות יוון הרשעה'**. אך סופה של הפרשה הוא **'עלו לשלום אל אביכם'**, וגם בחנוכה - ניצחון החשמונאים, בני מתתיהו.

שבוע ושמונה

אומר ה'**שם משמאל'** המספר שבע מייצג את הטבע, כשבעת ימי בראשית, ואילו שמר נה הוא למעלה מן הטבע ולמעלה מן הסדר. ביום השמיני מאיר מה שלמעלה מן השבע בתוך השבע, וממשיך את הארת הנס אל תוך הטבע.

התשובה מתקבלת

אומר ה'**צמח דוד'** ימי חנוכה הם המשך לימים הנוראים. מי שלא שב בעשרת ימי תשובה, תשובתו מתקבלת עד יום שמיני של חנוכה, **'זאת חנוכה'**. רמז לזה בנבואת ישעיהו - **'בזאת יכופר עון יעקב'**, היינו ביום **'זאת חנוכה'**, שבו קוראים את פרשת **'זאת חנוכה המזבח'**.

דמי חמפה

אומר ה'**לקוטי לוי יצחק'** בפרשתנו, שנקראת על-פי רוב בימי חנוכה, אפשר למצוא רמז למנהג נתינת דמי חנוכה. בפרשה מדובר הרבה על נתינת מעות: **'הכסף בעד השבר, הכסף שהחזיר יוסף לשבטים, הכסף משנה'** שלקחו השבטים עימם בבואם שוב אל יוסף, וחמשאות שנתן יוסף לאחיו.

גאולה שלימה

אומר ה'**חידושי הרי"ם'** למה בחנוכה אומרים הלל שלם ובפורים לא, כי בפורים לא הייתה גאולה שלמה, שכן אמרו רז"ל **במסכת מגילה** (יד, א). **'אכתי עדיין עבדי אחש'** וורוש אגיי ואולם בחנוכה השתחררו מהיוונים שחרור מלא, ולכן אומרים הלל שלם.

להתרחם מעל הטבע

אומר ה'**שפת אמת'** **'נתת ליראך נס להתנוסס'** (תהילים סו, ו). הקב"ה עושה ניסים לבני ישראל כדי להגביה אותם, להוציאם מגדרי הטבע. וכך האדם צריך לעורר את נפשו לצאת מהטבע, וזהו **'להתנוסס'**.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיק בתפילה
לרפואת הרה"ג **יוסף דהאן שליט"א** בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל הלכות פת גויים

ש - מהו האיסור באכילת פת גויים ומה הטעם?
ת - אסרו חכמים לאכול פת שנאפתה ע"י גויים אפילו שכל מרכיבי המאכל כשרים למהדרין, והוא בדווקא "שנאפתה בביתו של הגוי לצורך עצמו". והטעם כדי להבדילנו מן הגויים שלא יתקרבו הדעות זה אל זה, ויבואו ח"ו להתחתן עמהם ואפילו אם הגוי שאפה אין לו בנים הדין הוא שאסור דלא פלוג רבנן.

ש - האם יש פת גויים שמותרת?

ת - כן. א. פת שלא נעשתה מחמשת מיני דגן אלא מקטניות ואורז הרי היא מותרת. ב. דעת מרן שיש מקומות שמקילין לקחת "פת של נחתום גוי" דהיינו פת שאפה הגוי כדי למוכרה כגון מאפיה וכדו', וזה אך ורק בתנאי שבאזור שהוא נמצא אין לו כלל אפשרות להשיג פת של ישראל שאז זה נחשב לשעת הדחק. אמנם דעת הרמ"א ש"בפת נחתום" אפילו שיש בקירבת מקום פת ישראל מותר לכתחילה לקחת ולאכול את הפת של הנחתום הגוי, מכל מקום יש חובה לבדוק את כשרות מרכיבי הלחם שאין בו איסור.

ש - האם כשהודי עוזר באפיה לגוי זה נחשב לפת יהודי?

ת - אם היהודי עשה אחת מג' מלאכות אלו: א. או הדלקת התנור. ב. או הכנסת הבצק לתנור. ג. או השלכת קיסם לתנור. אע"פ שאת השאר עשה הגוי, זה נקרא פת יהודי ומותר.

ש - האם יש עניין להחמיר שלא לאכול בכל זאת "פת נחתום" של גוי?

ת - בשם האר"י ז"ל נאמר שממידת חסידות לא יאכל פת גוי במשך כל השנה. אמנם דעת מרן שאף מי שנוהג להקל במשך כל ימות השנה בפת גוי, מכל מקום בעשרת ימי תשובה יש להחמיר. ובמשנה ברורה כתב שנכון להיזהר שבשבת ויו"ט לא יאכל פת של גוי מפני כבוד השבת. אמנם לחולה הזקוק לפת בלי סוכר או מלח וכדו' ודבר זה מצוי רק אצל הגוי מותר.

ש - עד כמה צריך לטרוח ולהתאמץ למצוא פת ישראל?

ת - הנזהר מפת גויים והוא נמצא בדרך אם יכול להשיג פת ישראל עד נסיעה של 72 דק' ימתין עד שיגיע לפת ישראל, והוא דווקא שהפת ישראל נמצאת בכיוון נסיעתו. אולם אם יכול להשיג רק כשיחזור ויסע הפוך מדרך נסיעתו לכיוון אחריו במצב כזה אינו צריך להמתין ולחזור לאחוריו אלא אם כן יכול להשיג את הפת ישראל בנסיעה זו של לאחוריו עד מרחק של 18 דק'.

ש - מה דין לחם מהמאפיות שבימינו?

ת - כל סוגי המאפה שנמכרים כיום במאפיות שאין עליהם השגחה יש חששות נוספות מלבד החשש של אפיית גוי, כגון החשש שמה מערבים במאפה או מורחים על התאים של התנור שומן מן החי של בעלי חיים טמאים, ואפילו אם זה של בעלי חיים טהורים הרי נמצא שהלחם בשרי. וכן יש מהם שמערבים חלב וכדו' בלחם כדי להשביח טעמו. וכן יש לחשוש לכשרות השמרים שיש כאלה שמכילים איסור. וכן יש לחוש לתולעים בקמח שאינו מנופה כדבעי. וכן חשש מקמח שלא קוימו בו מצוות התלויות בארץ. אי לכך בימינו אין לקנות לחם משום פלטר ומאפיה שאין בה השגחה מוסמכת, הבודקים ומשגיחים על מרכיבי הלחם וכשרותם.

"נר ה' נשמת אדם"

העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל
בר אסתר

ת.נ.צ.ב.ה.

"נפשו בטוב תלין וזרעו ירש ארץ"

אגרת לחג החנוכה

שכתב כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

אח יקר!

בימים של ליקוי מאורות הפוקדים את עמנו - באסונות קשים ומרים, עולה לפ' נינו שלהבת המכבים הנוטעת בנו תקוה כי נר ישראל לא ידעך ולא יכבה לעולם. **בימים** בהם אנו מפרסמים את גודל הנס שעשה הקב"ה עם אבותינו, כאשר מסר גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים, צריכים אנו להתחזק באמונה ובטחון - שכן יעשה השי"ת עמנו ניסים ונפלאות בזמן הזה. **בימים** בהם אנו מציינים את גבורת מתתיהו בן יוחנן ובניו, נזכור כולנו שעל קודשי ישראל וביצור חומות הדת אין פשרות, עד כדי מסירת נפש של ממש.

בימים בהם נשאו המכבים את לפיד שמירת השבת ונשמעו לקול זעקתו של מתתיהו בן יוחנן "מי לה' אלי", נזכור כולנו כי קריאה זו צריכה להדהד בקרבנו גם היום. שכן לצערנו מלחמת המכבים מול היוונים והמתיוונים למיניהם אשר ביקשו לקעקע את יסודות היהדות כדוגמת "השבת", נמשכת עד היום! השבת נרמסת בראש כל חוצות מבלי פוצה פה ומצפצץ, קניונים ובתי כל-בו פותחים את שעריהם ומאלצים את עובדיהם לחלל את יום מנוחתם. הבה ונתלכד כולנו כאיש אחד בלב אחד, לתבוע את עלבונה של השבת הנרמסת. לקראת שבת לכו ונלכה - כי היא מקור הברכה!

בימים בהם אנו מדליקים נר חנוכה, נזכור כולנו "כי נר מצוה ותורה אור". ב"ה זכינו ובעירנו הקי' בוקעים אורות רבים של תורה, אין שכונה שלא דולק בה אורה של תורה בכל יום ויום. בבתי כנסת רבים, ניתן לשמח את הלב בזיוה של תורה באמצעות שיעורים קבועים המתקיימים בהם מדי יום ביומו ומדי שבת בשבתו. בהזדמנות זו, הנני שוב פונה בקריאה נרגשת לכל אחי ורעי תושבי העיר, אנא טעמו וראו כי טוב ה', בואו לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו באחד מבתי הכנסת הקרובים לבתיכם. עשו לכם מנהג קבוע - לקבוע עתים לתורה בכל יום. הצטרפו לאלפי החברים הנהנים מזוי השכינה בכל יום, שמעו ותחי נפשכם!

בימים בהם אנו מפרסמים את נס החנוכה, מוטלת חובה קדושה עלינו לפרסם עושי מצוה, הלא המה רבני השכונות, ראשי מוסדות התורה, רבני וגבאי בתי הכנסת, ובכללם אברכי בית מדרשינו "קול יהודה" - המזכים את הרבים ומפרי צים אורה של תורה בכל ימות השנה - בכל רחבי העיר, במסירות נפש עילאית. **בימים** בהם אנו מעלין בקודש - בהדלקת נרות חנוכה, נשאף תמיד לעלות מעלה במעלות התורה והמצוות. נזכור את דברי רבותינו בעלי המוסר "אם אינך עולה מעלה מעלה - על כורחך אתה יורד מטה מטה".

בימים בהם אנו מצווים להדר בהדלקת הנרות עפ"י דברי התלמוד "למהדרין מן המהדרין", נשתדל כולנו להיות מן המהדרין בכל המצוות. ובפרט בענייני כשרות, שיש לנקוט בהם משנה זהירות. ב"ה זכינו שבעירנו מתקיימת מערכת כשרות "למהדרין", המקפידה בכל הידורי הכשרות האפשריים. ניתן היום למי צוא בנקל עסקים רבים ומגוונים, אשר הצטרפו למעגל מקבלי תעודות כשרות "למהדרין". גם באולמות הפרוסים ברחבי העיר, ניתן להזמין שירות מיוחד של "כשרות למהדרין".

אח יקר, זכור! מפתח הכשרות נמצא בידך, ככל שיגדל הביקוש לכשרות "מהד' רין", כך לא ירחק היום וכל מערכת הכשרות בעיר תהיה למהדרין מן המהדרין. אז אנגמור בשיר מזמור - שזכה כולנו לראות פירות בעמלנו, ותשרה שכינה במעשי ידינו. ומי שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם, יעשה עמנו ניסים וני פלאות בזמן הזה, אמן.

תשע"ג נאור שבע היקרים

אנו מברכים אתכם בנחת

שבת שלום ומנוח

וחג חנוכה שמח!

עופר כרדי
יו"ר המועצה הדתית

שלמה אוהיון
מזכיר המועצה הדתית

עשירי למניין

קומץ היהודים שתגיעו לבית הכנסת עם כניסת היום הקדוש נפוצה מאד למצוא בו יהודי זר, נשואפים, שישב ואמר תהלים בדבוקת רבה. דווקא בכפר הניח הזה חזר אדם נכבד כמוהו לעשות את היום הקדוש – תמנה. אבל גם שמו, בעיקר משום שבכך גדלו הסיכויים להשלמת מניין מתפללים ביום הכיפורים.

עד אחד הגיע ועוד אחד, היום יוד ובבית הכנסת נאספו רק תשעה מתפללים. האורח, הלוא הוא הצדיק רבי לייב שרה"ש, שאל את המתפללים המקומיים מי חסר להשלמת המניין. הללו השיבו, שאיש לא נעדר, אלא שאין עוד יהודים במקום. "אנחנו כאן שמונה יהודים, ולפעמים באים לכאן אורחים ואז יש לנו מניין", הסבירו.

על פניו של רבי לייב שרה"ש לא ניכרו אותות דאגה מיוחדים. הוא ידע שלא לחינם סיבב הקב"ה את הדברים כך שיעשה את היום הקדוש בכפר קטן זה. סגרת הנשמים העזה, שהאטה את קצב הנשימה ואילצה אותו להמנות את עולתו אל הכפר העלוב, הייתה בעיניו יד ההשגחה העליונה. לכן לא היה מודאג.

"האם יש באזור יהודי כלשהו, שמשום-מה לא הגיע לבית הכנסת?", שאל את תושבי המקום. הוא נענה בשלילה: "אין מה עוד יהודים".

מצחו של הצדיק נחרש קמטים. הוא שקע בהרהורים. לפתע כאילו ניעור מומחשבותיו: "אולי יש כאן יהודי שהמיר את דתו?", שאל. היהודים המקומיים הביטו בו בתימהון, מנסים לעכל את כוונתו.

"אה, כן", הפליט מישחו בחיוך מור, "הפריץ שלנו הוא בעצם יהודי שהמיר את דתו. אבל עובדה זו כבר נשכחה אפילו ממנו עצמו. בעבר הרחוק, כשמישהו היה מוכיר לו זאת, היה מתרחם כולו".

פניו של רבי לייב אורו. הוא שאל למקום-מגוריו של הפריץ. היהודים הנשויים נחרדו. מה האורח המור הזה מתכוון לעולל להם? הצדיק חזר על שאלתו, הפעם בטון תקיף. "בבית הגדול, על הגבעה", ענו בקול רפה.

"המתינו מעט ואראה מה אוכל לעשות", אמר להם ויצא מבית הכנסת, כשהוא משאיר את שמונת היהודים נבוכים, מבולבלים ומפוזרים.

הפריץ, ששמע ממשרתו על היהודי העומד בפתח ומתעקש לשוב, עמו, התמלא זעם על החוצפה. בצעדים גסים ניגש אל הפתח, ואז נעצר לרגע. דמותו האצילה של הצדיק, שקומתו דמתה לתמר, עוררה בו יראת-כבוד. ברעוד עומד כן, מנה אליו רבי לייב:

"קוראים לי לייב שרה"ש. זכיתי להכיר את הבעש"ט, שגם רבים מן הפריצים הגויים העריצוהו. היום ליל יום-הכיפורים, וחזר לנו עשירי למניין. אתה יהודי. יהודי נולדת ויהודי תמות. אבקשך לבוא איתנו ולהשלים את המניין".

הפריץ כאילו סומר למקומו מרוב תדהמה. כאילו לקח בהלם הצדיק המשיך בדבריו: "אימי

"זאת חנוכה יום האחרון זר שמיני של חנוכה"

יום השמיני של חנוכה "זאת חנוכה" כתב בליקוטי מהרי"ל: "יום השמיני של חנוכה הוא גמר החתימה של יום הכיפורים". וכן כתב רבינו ישראל בעש"ט זיע"א: "ביום הכיפורים הוא גמר ה'חותם' ובזאת חנוכה הוא גמר ה'חותם בתוך חותם'. הוסיף על כך הרה"ק צבי אלימלך מדינב זיע"א: "מראש חודש אלול עד זאת חנוכה מאירה ברקיע כעין דמות של פיסת כף יד הפשוטה לקבל תשובתם של ישראל". ונתן רמז לזה שנאמר "בזאת יכופר עון יעקב" היינו דבזאת חנוכה הוא גמר כפרת עון יעקב שכן נאמר "ושב אנוש עד דכ"א" גימטריא כ"ה היינו עד חנוכה הוא זמן תשובה לכל. הסבר לכך כתב ה"ה"ל אור" על הזה"ק: "בשמות ימי החנוכה גומרים את החלל והם נגד שמונה חגים – ימים טובים במשך השנה שאין גומרים או אין אומרים בהם את ההלל, וי ימים הראשונים של חנוכה הם נגד וי ימים של פסח שאין גומרים בהם את ההלל, יום השביעי של חנוכה נגד ראש השנה שאין אומרים בו הלל, ולפי זה א"כ יום השמיני של חנוכה "זאת חנוכה" הוא כנגד יום הכיפורים לגמר חתימה טובה.

- * "זאת חנוכה" מסוגל לפקידת עקרות. (בני יששכר)
- * ב"זאת חנוכה" קוראים פרשת "נשיא לבני מנשה" להורות שבים זה זוכים לבחינת "נשמה" שהוא אותיות "מנשה". (אהבת ישראל)
- * "זאת חנוכה" הוא גמר החתימה של יום הכיפורים ורמז לזה ששמונה פעמים המילה "יום" גימטריא "חתם" הם דהיינו יום השמיני של חנוכה הוא גמר החתימה. (ליקוטי מהרי"ל)
- * נוהגים לעשות סעודה "בזאת חנוכה" כשם שעושים סעודה לסינמה של תורה כך עושים סעודה לסינמה של מצוה. (אליה רבה)

עליה השלום נתבעה בצעירותה על-ידי בן פריצים צעיר להינשא לו. הוא הציע לה כבוד גדול ועושר רב, אך היא דחתה אותו בשאת נפש. כדי להינצל מרישתו אף נישאה בחטף לאדם זקן. אתה לא עמדת בניסיון הזה. הכסף והכבוד העבירו על דעתך. אבל הלילה הוא יום-הכיפורים, שבו נמחלים כל החטאים. אטא, בוא איתי".

רבי לייב נעץ מבט עמוק וחודר בפרץ וסב לאחוריו באיטיות, כמי שסיים את מלאכתו וממתין לתוצאותיה.

נשימתם של שמונת הממתינים בבית-הכנסת נעתקה כאשר דלת בית-הכנסת נפתחה ואל הביקתה הקטנה נכנס האורח המור, ובקבוצתו, בצעדים מהוססים ובעיניים מושפלות – הפריץ.

רבי לייב הגיש לפרץ טלית שקיבל מאחד המתפללים. אחר-כך ניגש אל ארון-הקודש ופתחו. הוא הוציא ממנו שני ספריותורה. אחד מסר לזקן המתפללים ואת השני נתן בידיו של הפריץ. הצדיק ניגש אל התיבה לתפילת כל-נדר.

"על דעת המקום ועל דעת הקהל", פתח בנעימה המסורתית, "אנו מתירין להתפלל עם העבריינים". קול בכי חנוק בקע מתחת לסליתו של הפריץ. בפעם השנייה, כששב רבי לייב על חמלים חללו, גבר הבכי. בפעם השלישית כבר היה קורע לבבות. הבכי העז סחף אחריו את כל המתפללים.

גם למחרת, במהלך כל התפילות, ניצב הפריץ פינתו. עטוף בטליתו, קומתו שוחוזה, כל גופו רועד מבכי ופניו לא ייראו. מפעם לפעם נפלטו מפיו אנחה כבדה.

הגיעה שעת תפילת נעילה. תפילתו של הצדיק הרטיטה את הלבבות. הפריץ עדיין עמד במקומו, מסכה את פניו בטליתו, גונח וטאנה.

ופתאום, כשהגיע הצביור לשמע ישראל, קם הפריץ וניגש אל ארון הקודש הפתוח. הוא הכניס את ראשו פנימה, חיבק בזרועותיו את ספרייתתורה, וקרא בקול גדול שזיעזע את כל הנוכחים: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד!".

אחר-כך הודקף מלוא קומתו והחל קורא בכל כוחותיו: "ה' הוא האלוקים". כך קרא פעם אחר פעם, כשכל קריאה חזקה ומרעישת מקודמתה. כשהגיע לפעם השביעית, ניכר היה כי הוא מרכז בה את כל יתרת כוחותיו. קריאתו זו הרעידה את כותלי בית-הכנסת. ואז אפסו כוחותיו והוא צנח ארצה ללא רוח-חיים.

מאות יום-הכיפורים ואילך נוהג היה רבי לייב שרה"ש לומר מדי שנה ביום זה קדיש, לעילוי נשמתו של הפריץ שמת מתוך תשובה שלמה.

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימיו ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

הודעה לציבור

עקב חופשת "חג החנוכה"
משרד הרבנות והמועצה הדתית
ברח' התלמוד 8 שכ' ד'

יהיו סגורים לקבלת קהל
ביום ראשון א' טבת תשפ"ו (21.12.25)
למעט קבלת לווית
מהשעה 8:30 ועד השעה 10:00
לאחר מכן יש לפנות
לרב שחר בן חיון 0544348744

יפתחו חזרה במתכונת הרגילה
למתן שרותי הדת
ביום שני ב' טבת תשפ"ו (22.12.25)

עופר כרדי
בברכת חג אורים שמח
יו"ר המועצה הדתית

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
עלות השחר	5:31	5:31	5:32	5:32	5:33	5:33	5:33
זמן טלית ותפילין	5:37	5:37	5:38	5:38	5:39	5:39	5:39
זריחה - הנץ החמה	6:39	6:40	6:40	6:41	6:42	6:42	6:42
סוף ק"ש לדעת מג"א	8:35	8:35	8:36	8:36	8:37	8:37	8:37
סוף ק"ש להתיניא והג"א	9:05	9:06	9:06	9:07	9:07	9:08	9:08
סוף ברכות ק"ש	9:56	9:57	9:57	9:58	9:58	9:59	9:59
חצות יום ולילה	11:39	11:39	11:40	11:40	11:41	11:41	11:42
מנחה גדולה	12:09	12:09	12:10	12:10	12:11	12:11	12:12
פלג המנחה	15:53	15:53	15:54	15:54	15:55	15:55	15:56
שקיעה	16:44	16:45	16:45	16:46	16:46	16:47	16:47
צאת הכוכבים	16:56	16:57	16:58	16:58	16:59	16:59	17:00